

στημα καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ ζωὴ ἐφθασαν εἰς τὴν τελείαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ὡς λέγεται μερικοὶ ἀξιοματικοὶ ἐκασπλήσθησαν ἐπιτηδες ἐλπίζοντες νῆκοῦσιν τίποτε δροσερὰ χαλκὴ ὅταν τὸ μῦθον νᾶ εἰποῦν: Τοὺς καὶ ὑμένοους.

Λέγεται ὅτι ὡς pendant τῆς περὶ δυναμίτιδος μεγάλης ιδέας προῦπάθη ἡ κατεδάφισις τῆς καιομένης πτέρυκος διὰ πυροβόλων τῶν 15 λιτρῶν. Ἄν ἡ διάδοσις εἴνε ἀληθής, ὑποθέτομεν ὅτι καὶ νῆς δὲν ἔχουν διαμυσθητήσιν τὴν κυριότητα αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Λαμπίην.

Ἄν χαρακτηριστικὸν τῆς σοφίας τῶν μέτρων τοῦ κ. πρωτοπύργου εἴνε καὶ ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πυρκαϊᾶς ἐγκατάλειψις ὅλης τῆς πόλεως ἀφυλάκτου διὰ τῆς συγκεντρώσεως πάσης στρατιωτικῆς δυνάμεως περὶ τὰ ἀνάκτορα.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Συγγρὸς ἦτο κατηγανακτικὸς διὰ τὴν βραδύτητα τῆς καταστέσεως τῆς πυρκαϊᾶς. Εὐρίσκομεν πολὺ δικαιολογημένην τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς, συνειδημένου ἀπὸ τὸ σῶσιμον τῶν φώτων κατὰ τοὺς χοροὺς του.

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν νῆαι καὶ νῆαι πυρκαϊαὶ ἀναγγέλλονται ἀπὸ περάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς· τὸ κακὸν φαίνεται ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ ἂν δὲν ληφθῶσιν ἐκτακτὰ μέτρα κατὰ παντός, ὅτι ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ πῦρ καὶ τὰς φλόγας. Τοιαῦτα προτείνομεν ἡμεῖς τινὰ σήμερον, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ τεθῶσι τάχιστα εἰς ἐνέργειαν χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας:

- Νὰ παύσῃ αὐστηρῶς πᾶσα συκοφαντία πρὸς τὸν Πειραιᾶ.
- Νὰ παύσῃ αἱ παραστάσεις τῶν Πειραιῶν.
- Νὰ διακοπῇ ἡ ἐκδοσις τῶν φλογερῶν ἐφημερίδων.
- Νὰ τεθῇ ὑπὸ αὐστηρὰ ἐπιτήρησιν ὁ κ. Φλογαίτης.
- Ὁμοίως ὁ κ. Πύργος.
- Νὰ στυθῶσιν τὰ πολλὰ φῶτα τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
- Νὰ καταβραχούν οἱ κ.κ. Φωτήλας καὶ Φωτομάρας.
- Νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τοῦ θεάτρου Φαλήρου ὁ κ. Φωτιάδης.
- Νὰ μὴ ἐργάζωνται πλέον οἱ φωτογράφοι.
- Νὰ μὴ γίνωνται πλέον κανενὸς εἶδους πειράματα.
- Νὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ἔχοντας σπινθηρίον πνεῦμα.
- Νὰ μὴ κάμνουν πλέον μετὰ τὰ ὅπλα των πυρκαϊδᾶς αἱ στρατιῶται.
- Νὰ κατεδαφισθῶν ὅλοι οἱ πύργοι καὶ νᾶ ἐξορισθῇ ὁ ὁμώνυμος πρόφων ὑπαστυνόμος.
- Νὰ σκοτωθῶν ὑπὸ τοῦ κυνοκτόνου ὅλα τὰ σκυλῆ τὰ φέροντα τὸ ὄνομα Φλάξ.
- Νὰ παύσῃ νᾶ ἔχει τὴν λέξιν ταύτην ὡς ψευδώνυμον ὁ διευθυντὴς τῆς Νέας Ἐφημερίδος, κλπ. κλπ.

Οἱ παλαιοὶ περιηγῆται ἐπανερχόμενοι ἐκ τῶν τόπων, εἰς οὓς ἐταξείδευσαν ἢ μᾶλλον δὲν ἐταξείδευσαν, διηγούντο ὅτι εἶδον ἐκεῖ γρύπας καὶ ἵπποκενταύρους καὶ σφίγγας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ψεῦδη ἄγνωστα εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους. Οἱ νεώτεροι φιλέλληνες γερμανοὶ περιηγῆται, ὡς ὁ δημοσιεύων ἐσχάτως τὰς περὶ Ἑλλάδος ἐντυπώσεις του Στόυβ, ἐπανερχόμενοι ἐκ τοῦ τόπου ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα των διηγούνται ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα ὁκμαία φιλογολικὴ ζωὴ, ὅτι ἐντός ὀλίγου αἱ Ἀθηναίαι γίνονται πνευματικὴ Καπύη, ὅτι οἱ νεανίαι μας εἴνε κομποὶ καὶ αἱ κυρίαι ὠραῖαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα παραμύθια.

ΑΝΩ_ΚΑΤΩ

Πύσαις πληγαῖς τοῦ Φαραὼ σ'τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων!
ἐδῶ φωλεβεῖ καθυμνὰ φοικτὴ ἐπιδημία,
καὶ πάντα διατρέχομεν τὸν μέγα τῶν κινδύνων
τὰ μὴ εὐρίσκοντο λεπτὸ σ'τοῦ κράτους τὰ Ταμίαι.
Καὶ ἄρ' ἀπὸ μὲν ὡς ἐδῶ δὲν ἦτο ἡ χολέρα,
ἀλλ' ὅμως ἄς ἐλπίζομεν πῶς θάλλῃ μὲν ἡμέρα.

Πύσαις πληγαῖς τοῦ Φαραὼ σ'τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων!
δὲν ζῶμεν, ὅπως ἀλλοτε, εἰς τὰς κλειρὰς Ἀθῆνας,
ἀλλ' εἰς κοιλάδα ὀδυρῶν, καταστροφῶν καὶ θρήνων,
καὶ κυπαρίσσους δρέπομεν, ἀλλ' ὄχι καὶ μυροίνας.
Ὅχι, δὲν ζῶμεν, κύριοι, σ'τῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν,
ἀλλὰ εἰς μαύρην ἔρημον μετὰ ψώρα καὶ παρώλην.

Ἄν βασιλεύει, Ἑλληνας, Γεώργιος ὁ πρῶτος.
οὐτ' ὁ Τρικούπης σήμερον τὸ ἔθνος κυβερνᾷ,
κί' ἄρ' ἀρτηγῇ σ'τῆς Τράχανας πυρῶν ἀσφαίρων κρότος,
ιδέα Κυβερνήσεως σ'τὸ τοῦ σᾶς μὴν περὶ.
Ἐδῶ διαπόζει σήμερον κακὸς ὀλέθρος δαίμων
καὶ κυβερνᾷ τοῦς Ἑλληνας τὸ πνεῦμα τῶν ἀρέμων.

Ἄρ' πρὸς τὴν Δύσιν στρέψετε θὰ δῆτε τὴν χολέρα,
ἂν ἐπειτα γυρίσετε ὀλίγον καὶ σ' ἐμᾶς,
θὰ δῆτε τὴν ἐρήμωσιν, καὶ ἐπάρω σ'τὸν αἰθέρα
τὰ πτερωτὰ Τελῶνια πετοῦν τῆς Χαλμιᾶς.
Μουγκρίζει καὶ ἡ Ἀνατολή, μουγκρίζει καὶ ἡ Δύσις,
καὶ εἶνε μόνος τῶν ἐχθρῶν ἡ βοιωμένη φύσις.

ὦ! πῶς ἐφθάσαμε σ' αὐτὰ τὰ ζήσουμε τὰ χρόνια!
κνιτάξετε τριγύρω σας ἀνθρώπους σὰν θηρία,
ἀκούσετε καὶ βροντερὰ Τραπεζιτῶν κατόρνα,
καὶ εἰπατέ μου ἂν καμνὰ ὑπάρχη σωτηρία.
Ἰδέτε καὶ σ'τ' Ἀνάκτορα καπνὸ καὶ λαύρα τόση,
καὶ εἰπατέ μου ἂν μ'πορῇ κατένας τὰ μᾶς σώσει.

Φωτὰ καὶ εἰς τ' Ἀνάκτορα, φωτὰ σ'τὴν κάθε στράτα,
ἀπὸ παντοῦ μᾶς ἔξωσαν μαῦροι καπνοὶ τοῦ Ἀδῆ,
καὶ δίχως νᾶραι ἐθνικὴ ἐπίσημη παράτα,
φωτοχυσταὶς ἔχομεν μεγάλας κάθε βράδι.
Ἐμεῖ ποῦ στέκεται κανεὶς, χωρὶς τὰ καταλάβῃ,
εἰς τὰ καλὰ καθόμμενα μονάχος τῶν ἀράβει.

Καπνίζει ἡ πρωτεύουσα σὰν βαποριοῦ φουγάρο,
καὶ ὅπως ἐπλημύρησαν τὰ φῶτα τώρα τώρα,
φοβᾶται ὁ καθένας μας τ' ἀνάψῃ καὶ τοιγάρο,
μήπως μὲν σπῖθα ἔξαφρα τὸν κάψῃ καμνὰν ὦρα
Ἀσφάλεια δὲν δίδεται καθόλου τῆς ζωῆς μας,
καὶ εἶναι μόνον ἡ φωτιάς ἡ διασκέδασίς μας.

ὦ πυρκαγιάς, ὦ θάνατοι, ὦ πυροβόλων κτύποι!
ἀλλ' ὅμως μετ' σ'τὴν συμφορὰ καὶ τὴ φωτὰ τὴν τόση
κατένα ἄλλο ξαφνικὸ, τομίζω, δὲν μᾶς λείπει,
παρὰ καὶ ὁ Ἀρτίχριστος τὰ λῶν τὰ μᾶς βουλώσῃ.
Ἀλλὰ καὶ τοῦτος ἄγριος θὰ ἔλθῃ σὲ λιγάκι,
γὰρ τὰ βουλώσῃ ὅλους μας καὶ πρῶτα τὸν Μακράκη.

SOURIS